

# Stop het aanbestedingsleed en laat ambtenaren fouten maken

**A**anbestedingsregels. Ooit bedacht om oneerlijke concurrentie tegen te gaan, maar in de praktijk een bureaucratische, geldverslindende draak die oneerlijke concurrentie bepaald niet uitsluit. Het Fyra-debacle en de aanbesteding van de politievoertuigen zijn voorbeelden die de krant haalden, maar juist de gevallen die dat niet doen, raken kleinere ondernemers het hardst.

Zoals: een architect wil graag een opdracht van € 135.000 binnenhalen van een gemeente. Er liggen nog heel wat vragen die uitgewerkt moeten worden door de bureaus. Vele maanden later en na zo'n € 35.000 aan verspijkte uren valt het verlossende woord: de architect heeft de opdracht. Maar... er zijn nog wel een paar vragen en het architectenbureau schat in dat het daar ook nog wel zo'n € 15.000 aan kosten voor moet maken. Oftewel: die architect denkt de volgende keer wel drie keer na!

Of neem de gemeente die voor een project van € 6000 (!) een meervoudige onderhandse aanbesteding aanvraagt bij vijf energieadviesbureaus en zich daarbij extern laat begeleiden door een adviseur — die ook nog eens bedroevend weinig verstand heeft van de inhoud.

En wil je een bezwaarschrift indienen? Dat kan alleen via een kort geding. Naast de kosten van de adviseur maakt de overheid dus ook nog eens veel kosten om alle bezwaren te kunnen weerleggen. Nog even en dan komt er ook nog een aanbestedingsronde voor partijen die zich mogen inschrijven voor het uitvoeren van juridische processen rond aanbestedingen.

Hier schiet dus echt niemand wat mee op. Niet het Nederlandse bedrijfsleven, niet de overheid en zeker niet de belastingbetalers.

Op [Tenderned.nl](http://Tenderned.nl) vind je ruim 38.000 aanbestedingen vanaf eind 2010. We houden met elkaar een systeem in stand dat staat voor bureaucratie, werkverschaffing en verstarring. Een systeem dat vooral enorm frustrleert, omdat er geen gebruik wordt gemaakt van de aanwezige kennis van zowel de bedrijven als de ambtenaren. Het is allemaal ingegeven door het 'oude

denken': de veronderstelling dat er met deze methode van schijnzekerheid eerlijk en objectief wordt beoordeeld.

Wat is er gebeurd? Waarom mogen al deze regels en procedures zo vreselijk veel geld kosten? Om de ambtenaar te behoeden voor een eventuele fout die hij maakt? Was het niet zo dat we van fouten mogen leren? Dat dit een heel belangrijk onderdeel is van innoveren? Immers, iemand die wel eens fout beslist, brengt meer geld in de kist dan de perfectionist die de aansluiting mist.

Als voorbeeld in de nieuwe economie zou eens gekeken kunnen worden naar een partij als Spotify. Daar vieren ze niet alleen hun successen, maar ook hun fouten met gebak. Omdat je van je fouten het meeste leert.

Misschien kunnen we al het geld dat op dit moment wordt besteed aan het volgen van dergelijke procedures in een apart potje stoppen, zodat ambtenaren met lef gewoon een keer een fout mogen maken. En gewoon met hun gezonde verstand een zinvolle bijdrage kunnen leveren aan thema's die écht belangrijk zijn voor ons land, zoals de energiehuishouding en het helpen reduceren van de CO<sub>2</sub>-uitstoot.

Dat is goed voor de werkgelegenheid, het ontwikkelen van kennis op dit gebied, het stimuleren van innovatie én voor het klimaat.

COLUMN



**Meiny Prins**

**Meiny Prins** is ceo van Priva (klimaatbeheersing voor tuinbouw en gebouwen). Volgende week in deze wisselcolumn: Thecla Bodewes, directeur-groootaandeelhouder Scheepswerven Bodewes.